

9 vragen aan Ankie Wijnen

Haar werk bij ZLTO zette Ankie Wijnen op het spoor van verschillende bestuursfuncties bij coöperaties en andere bedrijven uit de agrarische sector. Bij veel besturen werd ze de eerste vrouwelijke voorzitter. Al dat bestuurswerk geeft haar veel energie, maar kan niet zonder een flinke dosis flexibiliteit van haarzelf en haar omgeving.

TEKST GRIETJE DE VRIES

Hoe ben je het bestuursleven ingerold?

‘Twaalf jaar heb ik bij ZLTO gewerkt als beleidsmedewerker en als projectleider. Daarin heb ik een netwerk opgebouwd en veel ervaring opgedaan. Maar ook tijdens mijn studietijd was ik bestuurlijk actief. Uiteindelijk komt het erop neer dat mensen weten dat je bestaat en wat je kwaliteiten zijn. Voor de meeste besturen werd ik gewoon opgebeld met de vraag of ik het bestuur wilde versterken.’

Je lijst met bestuursfuncties is lang. Wat maakt besturen zo leuk?

‘Dat klopt en opmerkelijk genoeg word ik best vaak de voorzitter. Het leuke van besturen is het contact met alle mensen, maar ik vind het ook heel interessant om een organisatie te leren kennen. Je komt echt in het hart van een bedrijf terecht. Daarnaast ontwikkel je jezelf in een bestuur. Het is heel afwisselend en je komt op allerlei plekken. Dankzij de besturen is mijn wereld veel groter geworden.’

Wat motiveert je om bestuurlijk actief te zijn?

‘Mijn drijfveer is vooral dat de bedrijven om de veehouderij

naam: Ankie Wijnen-Pronk • **leeftijd:** 54
• woonplaats: Heusden (gem. Asten) •
bedrijf: 200 melkkoeien op samenwerkingsbedrijf Koe & Koe • **opleiding:** HAS Hogeschool Den Bosch en master veeveelt in Wageningen • **bestuur:** o.a. voorzitter coöperatieraad FrieslandCampina (1999-2013), voorzitter rvc Rabobank Peelland-Zuid (2014-2023), voorzitter raad van toezicht Rabo Foundation (2017-2023), voorzitter Nationale Coöperatieve Raad (NCR) (2020-heden) en voorzitter rvc van GD (2021-heden)

‘Naast de boerderij moeten de bedrijven eromheen ook goed georganiseerd zijn’

Ben je als vrouw in de minderheid in besturen?

‘Tijdens mijn eerste bestuursfuncties was dat absoluut zo. Bij onder meer de coöperatieraad van FrieslandCampina en de raad van commissarissen bij Rabobank Peelland-Zuid was ik de eerste vrouwelijke voorzitter. Dat vind ik eigenlijk nog steeds gek. Ik heb ook gesolliciteerd bij een bestuur waar eerst discussie was intern: twee van de zeven bestuursleden waren al vrouw. Zou een derde vrouw niet wat te veel worden?’

‘Het moet ook niet zo zijn dat je voor een bestuur wordt gevraagd omdat je vrouw bent, het gaat uiteindelijk om je kwaliteiten. En dat is als vrouw tussen alle mannen een voordeel: zodra je gaat praten val je ook op. Mensen vergeeten je niet zomaar, waardoor je ook in bestuursfuncties terecht kunt komen. Inmiddels zijn er gelukkig veel meer vrouwen bestuurlijk actief.’

Krijg je energie van besturen, of kost het ook wel energie?

‘Ik krijg vooral veel energie van besturen. Het sociale aspect, de gesprekken die je voert en wat je kunt bereiken. Bij de Rabo Foundation kon ik me bijvoorbeeld inzetten voor sociale ontwikkeling van boerencoöperaties in ontwikkelingslanden. We helpen ze met het financieren van projecten om kleine boeren vooruit te helpen. Maar het werk heeft soms ook een lastige kant. Door de jaren heen heb ik ook wel eens in een positie gestaan waarin we als bestuur beslissingen moesten maken die mensen persoonlijk raken. Dat hoeft niet vaak, maar het blijft wel erg moeilijk als het moet.’

Hoeveel tijd ben je kwijt aan besturen?

‘Ik zeg altijd drie dagen in de week, volgens mijn man Joost zijn het er meer. In de zomertijd is het altijd wat rustiger – dat was wel ideaal toen onze drie kinderen vroeger zomervakantie hadden. Maar geen week is hetzelfde en besturen hebben vaak in de avonden vergaderingen. Je moet dus wel flexibel zijn met je uren. Bij mij is dat een probleem, want mijn omgeving is ook flexibel. Mijn man en ik hebben een melkveebedrijf samen met onze compagnons Henk Aarts en Cecile Sniijders. Dat geeft mij en Cecile tijd en ruimte om buiten de deur onze eigen dingen te doen. En toen onze kinderen klein waren, sprong mijn schoonmoeder vaak in om op te passen. Als die flexibiliteit er niet is thuis, wordt besturen veel lastiger.’

Hoe combineer je het bestuurswerk met het bedrijf thuis?

‘Dankzij de samenwerking op het melkveebedrijf zijn er geen taken die volledig van mij afhangen. Ik doe de administratie en spring af en toe bij als er iemand nodig is. Dat is wel het leuke van de combinatie. Het ene moment sta ik in spijkerbroek en laarzen, een uur later in een pak met pumps.’ |

erg belangrijk zijn voor de agrarische bedrijven. Je kunt als melkveehouder al je energie steken in je eigen bedrijf, maar de bedrijven daaromheen moeten ook goed georganiseerd zijn. Ik vind het bijvoorbeeld belangrijk dat een bedrijf als Rabobank goed weet wat er speelt in de veehouderij en dat het bij de tijd blijft. Uiteindelijk is het voor boeren erg belangrijk dat de bedrijven waar zij afhankelijk van zijn financieel gezond zijn.’

Je bent vaak voorzitter in een bestuur. Wat is je verantwoordelijkheid als voorzitter?

‘Dat hangt natuurlijk af van de organisatie waarvoor je in het bestuur zit. Maar het belangrijkste is dat je goed in de gaten houdt wat nodig is voor je klanten, of leden van de coöperatie.’

‘Tegelijkertijd moet het bedrijf genoeg omzet houden. Het is altijd een balans tussen winst maken en genoeg investeren in de toekomst en de klanten. Dat valt in mijn ogen samen met een goed, divers bestuur. Ik zet er altijd op in om zo veel mogelijk verschillende mensen in een bestuur te krijgen, met hun eigen kwaliteiten en kennis.’